

brændselolie, der anvendes som brændsel ved fremstillingen af aluminiumoxid i regionerne Gardanne og Shannon og på Sardinien, og som blev gennemført af henholdsvis Frankrig, Irland og Italien, udgør statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, EF, der er delvis uforenelig med det fælles marked, og den anmodede således de berørte medlemsstater om at tilbagesøge den nævnte støtte⁽¹⁾. Frankrig har med søgsmålet, der er anlagt den 17. februar 2006, nedlagt påstand om delvis annullation af denne beslutning, for så vidt som den vedrører de fritagelser, der blev ydet af Frankrig til Gardanne-regionen⁽⁴⁾.

Kommissionen besluttede at udvide den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende punktafgiftsfritagelsen for tunge mineralolier, der anvendes ved fremstillingen af aluminiumoxid med hensyn til perioden fra 1. januar 2004. Efter at have givet medlemsstaterne og andre interesserede parter lejlighed til at fremkomme med deres bemærkninger hertil vedtog Kommissionen beslutning K(2007) 286 endelig udg. af 7. februar 2007 om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har meddelt (K 78-79-80/2001). Det er denne beslutning, der anfægtes under den foreliggende sag.

Frankrig har til støtte for sit søgsmål fremført to anbringender, hvoraf det første vedrører tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig retsændelse ved at konstatere, at der foreligger statsstøtte, eftersom alle de betingelser, der er nødvendige for at kvalificere støtten ifølge Altmark-dommen⁽²⁾, ikke er opfyldt. Frankrig har desuden gjort gældende, at de beslutninger, der bemyndiger afgiftsfritagelser frem til den 31. december 2006, blev vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen, som ifølge sagsøgeren skulle have sikret sig, at bemyndigelsen ikke indebar en konkurrencefordrejning, inden den fremsatte et sådant forslag. Sagsøgeren har derfor anført, at Kommissionen for det første ikke kan foreslå Rådet at vedtage en beslutning, der bemyndiger en punktafgiftsfritagelse, og undlade at modsætte sig forlængelsen frem til 31. december 2006, og for det andet konstatere, at den nævnte fritagelse udgør en statsstøtte, der fra den 1. januar 2004 er uforenelig med det fælles marked.

Sagsøgerens andet anbringende vedrører en manglende begrundelse, idet den anfægtede beslutning ikke indeholder nogen vurdering af det omhandlede marked, eller af de forskellige virksomheders stilling på dette marked, eller af karakteren af påvirkningen af konkurrencen eller påvirkningen af den omhandlede samhandel.

(1) Rådets direktiv af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier.

(2) Offentliggjort i EFT C 30 af 2.2.2002.

(3) Beslutning K(2005) 4436 endelig udg., statsstøtte nr. K-78-79-80/2001, EUT 2006 L 119, s. 12.

(4) Sag T-56/06, Frankrig mod Kommissionen, meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 22.4.2006, C 96, s. 21.

(5) Domstolens dom af 24.7.2004, sag C-280/00, Altmark Trans, Sml. I. s. 7747.

Sag anlagt den 18. april 2007 — Areva m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-117/07)

(2007/C 140/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Paris, Frankrig) og AREVA T&D AG (Oberentfelden, Schweiz) (ved Rechtsanwältin A. Schild og avocat J.-M. Cot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Kommissionens beslutning af 24. januar 2007 annulleres, for så vidt som, for det første, denne bestemmelse pålægger AREVA T&D SA og ALSTOM SA solidarisk ansvar for konkurrencebegrænsende adfærd, der iværksættes mellem den 7. december 1992 og den 8. januar 2004, og, for det andet, denne bestemmelse pålægger AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA og AREVA SA solidarisk ansvar for konkurrencebegrænsende adfærd, der iværksættes mellem den 9. januar 2004 og den 11. maj 2004.
- Subsidiært annulleres den bøde, som AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA og AREVA SA er blevet pålagt, eller der foretages en væsentlig nedsættelse heraf.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 6762 endelig udg. af 24. januar 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS (sag COMP/F/38.899 — gasisoleret koblingsudstyr) om et kartel på området for projekter angående gasisoleret koblingsudstyr vedrørende manipulation af udbud angående disse projekter, fastsættelse af minimumspriser ved tilbud, tildelelse af kvoter og projekter og udveksling af oplysninger. Sagsøgerne har nedlagt en subsidiær påstand om nedsættelse af de bøder, som de er blevet pålagt ved den anfægtede beslutning.

Sagsøgerne gør syv anbringender gældende til støtte for deres påstande.

Det første anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af den i artikel 253 EF fastsatte begrundelsespligt, idet begrundelsen er selvmodsigende og utilstrækkelig, bl.a. for så vidt angår fastlæggelsen af ansvaret for konkurrencebegrænsende adfærd, det med ALSTOM SA pålagte solidariske ansvar og forhøjelsen af den pålagte bødes grundbeløb på grund af AREVA T&D SA's førende rolle i forbindelse med overtrædelser.

Sagsøgerne kritiserer med deres andet anbringende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF og navnlig retsreglerne vedrørende pålæggelse af ansvar for en overtrædelse, idet den har lagt til grund, at AREVA T&D SA og AREVA T&D AG var ansvarlige for konkurrencebegrænsende adfærd, der lå forud for tidspunktet for ALSTOM SA's afståelse af disse selskaber, selv om Kommissionen har lagt til grund, at disse selskaber ikke var uafhængige af ALSTOM SA forud for denne afståelse.

Det tredje anbringende, der gøres gældende af sagsøgerne, vedrører tilsidesættelse af artikel 81 EF, idet Kommissionen lagde til grund, at AREVA SA og AREVA T&D HOLDING SA var ansvarlige for konkurrencebegrænsende former for adfærd, der kan henføres til disse selskabers direkte eller indirekte datterselskaber AREVA T&D SA og AREVA T&D AG, selv om Kommissionen ifølge sagsøgerne ikke har godtgjort, at AREVA SA og AREVA T&D HOLDING SA faktisk kontrollerede disse datterselskaber på tidspunktet for overtrædelserne.

Det fjerde og femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 7 og 81 EF, nærmere bestemt reglerne om solidarisk ansvar for overtrædelser. Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen ikke kunne pålægge AREVA T&D SA og ALSTOM SA solidarisk ansvar, eftersom selskaberne ikke udgjorde en økonomisk enhed, og at et sådant solidarisk ansvar indebærer en retsstridig delegering af Kommissionens beføjelse til at pålægge sanktioner samt en tilsidesættelse af de grundlæggende principper om ligebehandling, retssikkerhed og effektiv domstolskontrol.

Med det sjette anbringende kritiserer sagsøgerne, at der i den anfægtede beslutning er foretaget en urigtig anvendelse af begrebet førende rolle og dermed er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF og retningslinjerne for beregningen af bøder ⁽¹⁾ samt flere almindelige retsprincipper.

Med det sidste anbringende gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af rækkevidden af det samarbejde, som sagsøgerne bidrog med i forbindelse med undersøgelsesproceduren, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 81 EF og de retningslinjer for samarbejde, der er fastsat i meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 9 af 14.1.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 45 af 19.2.2002, s. 3.

Sag anlagt den 16. april 2007 — MBI Immobilien og MB System mod Kommissionen

(Sag T-120/07)

(2007/C 140/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: MBI Immobilien Verwaltungs GmbH (Neukirch/Lausitz, Tyskland) og MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Tyskland) (ved Rechtsanwalt G. Brüngen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning K (2007) 130 endelig udg. af 24. januar 2007 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte nr. C 38/2005 (ex NN 52/2004) til Biria-koncernen annulleres,
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfægter Kommissionens beslutning K(2007) 130 endelig udg. af 24. januar 2007, hvorved Kommissionen erklærede, at Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte, der indeholder tre foranstaltninger, til fordel for Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH & Biria GmbH (nu Biria AG), er uforenelig med fællesmarkedet.

Den første sagsøger er retssuccessor til Biria AG, den anden sagsøger til Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG. Sagsøgerne gør gældende, at de er umiddelbart og individuelt berørt af den pågældende kommissionsbeslutning.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgerne for det første gældende, at der er sket en tilsidesættelse af fællesskabsretten ved en urigtig fortolkning af begrebet godkendt statsstøtte. I den forbindelse anfægter sagsøgeren, at Kommissionen har undladt at lægge den definition af en virksomhed i vanskeligheder til grund i sin beslutning, som fremgår af den af Kommissionen godkendte støtteordning.

Derudover har Kommissionen tilsidesat fællesskabsretten ved at have foretaget en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder. Sagsøgerne gør i den forbindelse gældende, at de virksomheder, der er berørt af den anfægtede beslutning, i modsætning til Kommissionens opfattelse, ikke på tidspunktet for ydelsen af støtten var virksomheder i vanskeligheder.

Endelig finder sagsøgerne, at der foreligger en tilsidesættelse af fællesskabsretten på grund af tungtvejende begrundelsesfejl.